

Nervebiopsi

ARTIKKEL

MELLGREN SI

MOXNES W

LINDAL S

JOHANSEN R

SOLBERG T

Sammendrag

I utredning av spesielle nevromuskulære sykdommer kan undersøkelse av nervebiopsi gi viktig og i noen tilfeller grunnleggende informasjon for valg av terapi. Biopsi av nervus suralis (som er mest vanlig) innebærer imidlertid et inngrep hvor det ofte kan bli en følgetilstand med til dels plagsomme sensoriske symptomer den første tiden etterpå. Det er derfor viktig at materialet undersøkes på en slik måte at man får mest mulig nytte av dette i utredning og behandling av pasienten.

I artikkelen redegjøres for praktiske aspekter omkring selve biopsitakingen, preparering av nervevevet og de undersøkelsesmetoder som er aktuelle. Preparering av isolerte nervefibrer med kvantifisering av antall fibrer i ulike patologiske stadier er særdeles nyttig for tolking av biopsien, men krever betydelig prepareringserfaring og er også tidkrevende.

Ved undersøkelse av enkeltpasienter bør vedkommende innlegges i sykehus som har bygd opp ressurser for adekvat undersøkelse av perifert nervemateriale.

Vi har også erfaring med å sende bioingeniør til det aktuelle sykehus, hvor det tas biopsi for umiddelbar preparering av materiale og transport tilbake til laboratoriet. Det har da vært planlagt biopsitaking hos flere pasienter på samme dag. I noen tilfeller kan stansebiopsi fra hud med visualisering av tynne hudnervefibrer være informativt i utredning av nevropati.

Det demonstreres perifer nervevaskulitt med karakteristiske forandringer i preparerte enkeltfibrer i form av tidlig og sen aksonal degenerasjon som resultat av betennelsesforandringer i det perifere nervevev.

Suralisbiopsi har fortsatt en plass hos selekterte pasienter, spesielt når det er mistanke om perifer nervevaskulitt. I en del tilfeller kan nervebiopsi erstattes av stansebiopsi fra hud med immunhistokjemisk påvisning av tynne hudnervefibrer. Spesielt gjelder dette i tilfeller

med utredning av pasienter med smertefulle nevropatier.

Publisert: 17. oktober 2018. Tidsskr Nor Legeforen. DOI:

© Tidsskrift for Den norske legeforening 2020. Lastet ned fra tidsskriftet.no